նութեամբ զինուորայ իմոց պահանջեցից։ Ցայժմ վայրի դատաւորքն աննենթադատք՝ բարդեալք ի վերայ իմ զղուռուշս հազարս, ոչ առ չքաւորութեանս և ոչ յաւարումն գոյիցս նկատելով, յերկրորդումն աւուր առաքեցին առ իս զվճիռ գնահատութեանն, ծանուցանելով զանդանդաղ հատուցման հարկաւորութիւն։ Իբրև տեղեկացայ զիրէն և զմտաւ ածի զանկարելութիւն հատուցման, գոլով թափուր յամենայնէ զոր ունէի (թէ և սակաւ), ես զվտանգն որ ի վերայ կայր՝ անկանելոյ ի ձեռս հերետիկոսաց, խուսել խորհեցայ առ ժամանակ մի. բայց զի ոչ գրաստ գտանիւր, և ոչ թէ և գտանիցիւր՝ ունէի զդրամ վարձու, բաց ի 14 զլօթայից Լեհաց, որ պակաս քան զերկուս ղուռուշս լինէր, եզերեցի յինքեան՝ հետի խուսել ի տեղւոջէն, թէ և տկար և ծեր։

10. — Ի չորեքշաբաթոջ զօմանս իրս զորս տակաւին ընդ իս ունէի, առաքեցի առ Տ. Ստեփաննոս քահանայ Ս. Խաչին, ի պահեստ, և զգրեանս թողի առ Հարս Վարժարանին. որոց և յայտնեցի զխորհուրդ գնալոյս զանխուլ, բայց ոչ զուրն. և յանձնեալ զմանուկն իմ Նոցա, երեկոյին պատճառեցի գնալ ի գնին Մխսու վանացն, առեալ ընդ իս զխաչարարն իմ և զերիս նկանակս հացի։ Եւ տեսեալ զդրունս բնակութեանն քարաշինի խորտակեցեալս, ի ներքս զանօթս ապակեղէնս փշրեցեալս, և ի յատակ տանն ցրուեցեալս զսեղանս, և զառորմունս կոտրատեցեալս, ոչ համարձակեցայ անդէն ագանիլ, այլ գնացի ի տուն խաչանոցին, յայժմ ամի յինէն նորոգեցեալն, և գտի զդրունս նորա ամբողջս։ Եւ անդէն զերծեալ զմօրուսս, և թեթևացուցեալ զհերս գլխոյս, առ ի չճանաչելոյ յումեքէ դիւրակի, օթեցի անդէն. բայց մեծաւ երկիւղիւ ի Սվէտաց, շուրջանակի բնակողաց. այս է ի վանս Ռուսաց, ի գերդաստանի Իուչքէվիցին, Իուրքէվիցին, և Սթէցքէվիցին. գուցէ ի գիշերի կամ ըմբռնիցէին կամ սպանանիցէին, և լինեցէի ինքնս ինքեան մահուան պատճառ։ Ուստի յոյժ մեծատաժան գիշեր եղև այն ինձ, և բնաւին ընդ բոլոր ցայգն՝ կուք մի ո՛չ անկաւ յաչս. նախ, ի կասկածանաց թշնամեաց, որպէս ասացի. երկրորդ յանսուաղութենէ, զի ի տկարութենէ անցելոց աւուրցն, և ի մտատանջմանէ՝ զոյն ինչ ճաշեցի, և յերեկոյին զոչինչ. երրորդ, յանբաւութենէ լուոց, զորս թողեալք էին ի տեղւոջն ողորմելիքն չինականք, որք նախ քան զգալն Սվէտաց փախուցեալք բնակէին անդ իմով թոյլատրութեամբ, և ի գալ թշնամեաց՝ վերստին յայլուր թագուցեալք էին։ Այսոց ուրեմն պատճառաց վասն ամենամեծ տագնապաւ ոգւոյ, և մարմնոյ անհանգստութեամբ՝ տապեցա մինչև ցերկրորդ հաւախօսն։ Վերայաւելաւ սոցին եւս տարակոյս, զի բաց յ'անցելոյ աւուր անձրևոյն՝ յայնմ գիշերի ոչ դադարեաց անձրևել. և ես ոչ զկօշիկ և ոչ զտրեխ իսկ ունէի, այլ զհնապագորդեան հողաթափն և եթ, որով ելի ի դպրատանէ անտի. և թվիւր ինձ անհնարին՝ այնու գնալ զառաջիկայ ճանապարհն չաղախային, եթէ ոչ բոկոտն։

11. Ուրեմն, ի հինգշաբաթոջ յերկրորդում հաւախօսին՝ թէ և մթնագի-